

Rozloučení s Ladislavem Goralem, romskou osobností ze Žižkova

13.02.2026

Po těžké nemoci zemřel 27. ledna herec, romský aktivista, politik a vážený soused Ladislav Goral. Bylo mu 86 let. Jeho pohřeb se konal začátkem února.

Hned po příchodu do Prahy se Ladislav Goral usadil na Žižkově. Ve stejné čtvrti také zemřel v kruhu svých nejbližších. „Byl to skvělý táta. Uměl být zábavný i přísný. Když bylo potřeba, pomohl,“ vzpomíná na něj jeho syn Ladislav Goral mladší.

Jeho otec se do Prahy vydal ze Slovenska ve třinácti letech úplně sám. Cestoval vlakem bez peněz, neměl na jízdenku. Odjížděl vybaven jen sny o velkém městě. Na hlavním nádraží bloudil hodiny, nemohl ani najít východ z nástupiště, až si ho všiml náborář podniku Zemstav. Právě tehdy se začal psát jeho žižkovský příběh.

Žižkov se pro Ladislava Gorala stal domovem na celý život. Založil zde rodinu, vychoval děti a zapojil se do práce pro romskou komunitu. Spolupracoval se Základní školou v Cimburkově ulici. Pro děti z města pořádal tábory, aby se vyznaly v přírodě. Stál u zrodu sdružení R-Mosty, které dodnes na Praze 3 provozuje azylový dům a komunitní centrum. Později založil spolek Rom Praha, kde se na sklonku svého života pokoušel na Praze 14 dostat mladé lidi pryč z ulice a z dosahu drog.

Už dávno předtím pomáhal jako neformální kurátor na Žižkově. Znal detailně rodinné vazby místních Romů. „Stačilo říct jméno a hned věděl, kam ho zařadit,“ vzpomíná novinářka Ivana Demeterová, jeho dlouholetá kamarádka. Goral organizoval besídky, festivaly i přednášky pro školy o historii Romů. „Každého se snažil vyslechnout, nikoho neodsuzoval, spíš vysvětloval,“ říká Demeterová.

Jeho život byl pestrý. Nejdříve pracoval jako svačinář a kopáč, pak vystudoval průmyslovku a začal působit ve vedoucích funkcích. Zaměstnal například tehdejšího disidenta Petra Pitharta, který ke Goralovým chodil na halušky. Mimo práci se Ladislav Goral věnoval i herectví, účinkoval ve filmu Bony a klid nebo v seriálu Zdivočelá země. Po roce 1989 se zapojil do politiky. Tentokrát mu bývalí disidenti nabídli místo poradce pro romskou menšinu na Úřadu vlády.

Jeho otevřená povaha měla zřejmě kořeny v minulosti, prý se tak vyrovnával s válečnými hrůzami. Na vlastní oči musel přihlížet tomu, jak nacisté vraždili jeho nejbližší. „Říkal, že má štěstí na lidi a že ho pán Bůh ochraňuje,“ vzpomíná Ivana Demeterová a dodává, že s Ladislavem Goralem nikdy nebyla nuda.